

отговорилъ: „И въ тойзи случай е услышана молба-тъ ти: иди поскоро тамъ; понеже докль не влѣзешъ ты въ града, азъ ничто не мога да направя.“ Кога ся показало стълце-то, Лотъ достигналъ до оный градъ, който былъ нареченъ непослѣ Сигоръ. Тогава падналъ отъ небо-то огнь съ сѣръ и истребилъ градове-тъ Содомъ и Гоморрж, всичкъ-тъ околность, всичкъ-тъ жители, всичкъ-тъ поля и стада. Лотова-та жена не послушала повелѣніе-то на Ангела, останяла назадъ отъ челедь-тъ си, озърнѣла ся и прѣтворила ся въ солень стълъ.

Авраамъ встанѣлъ на зарань-тъ, отишълъ да погледа на онаѣ странѣ, гдѣ стояли градове-тъ Содомъ и Гоморра, и видѣлъ, че излази отъ мѣсто-то имъ гжетькъ дымъ и пламень.

ГЛАВА XIII.

Рождение Исааково.—Изгнание Агарино и Измаилово.

По обѣщаніе-то Господне, при свѣршваніе-то на годинѣ-тъ, Сарра родила сына, кого-то и нарекла Исаакъ. И рекла Сарра: „Зарадва мя Господь на старость. Всѣкий, който чуе, че съмъ родила сына, ще ся зарадва наедно съ мене.“ Дѣте-то расло и наакнувало. Авраамъ былъ сто годинъ, а Сарра девятдесять, кога имъ ся родилъ сынъ.

Измаилъ, сынъ Авраамовъ отъ Агарь, былъ нѣколко годинъ постаръ отъ Исаака и нѣрѣдко обижавалъ по младаго си брата. Сарра забѣлѣжила това и поискала отъ Авраама да испяди слугынь-тъ ѝ, Агарь, наедно со сына ѝ, защото не почитатъ сына ѝ, Исаака. Това исканіе твърдѣ много огорчило Авраама, нъ Богъ му казалъ: „Направѣ тѣй, както желае Сарра.“ Авраамъ, който ся всякогы повинувалъ безпрѣкословно на волѣ-тъ Божіѣ, встанѣлъ рано на зарань-тъ, взелъ нѣколко хлѣбове и мѣхъ съ водѣ, положилъ всичко това Агари на рамена-та и, като ѝ далъ и Измаила,